

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

چگونه شهر ساز شویم؟

ترجمه

دکتر سید حسین بحرینی

الهام فلاح منشادی

شماره مسلسل ۷۹۷۷

شماره انتشار ۳۴۵۱

انتشارات دانشگاه تهران

سرشناسه	: بایر، مایکل	Bayer, Michael
عنوان و نام پدیدآور	: چگونه شهرساز شویم / تألیف مایکا بایر، - نانسی فرانک، جیسون والرئوس؛ ترجمه سید حسین بحرینی، الهام فلاح منشادی.	
مشخصات نشر	: تهران : دانشگاه تهران، مؤسسه انتشارات، ۱۳۹۲.	
مشخصات ظاهری	: ۳۹۲ ص: مصور.	
فروست	: انتشارات دانشگاه تهران، ۳۴۵۱.	
شابک	: 978-964-03-6517-5	
وضعیت فهرست‌نویسی	: فیبا.	
یادداشت	: عنوان اصلی: Becoming an Urban Planner : a Guide to Careers in Planning and Urban Design, C2010.	
یادداشت	: کتابنامه.	
یادداشت	: نمایه.	
یادداشت	: چاپ دوم	
موضوع	: شهرسازی - راهنمایی شغلی	
شناسه افزوده	: فرانک، نانسی کی، ۱۹۵۴ - م.	
شناسه افزوده	: Frank, Nancy K.	
شناسه افزوده	: والرئوس، جیسون	
شناسه افزوده	: Valerius, Jaosn	
شناسه افزوده	: بحرینی، حسین، ۱۳۲۱ - مترجم.	
شناسه افزوده	: فلاح، الهام، مترجم.	
شناسه افزوده	: دانشگاه تهران، مؤسسه انتشارات.	
رده‌بندی کنگره	: ۱۳۹۳ ج ۸ ب ۲ / NA ۹۰۱۳	
رده‌بندی دیویی	: ۳۰۷/۱۲۱۶۰۲۳	
شماره کتابشناسی ملی	: ۳۳۳۶۳۵۶	

این کتاب مشمول قانون حمایت از حقوق مؤلفان و مصنفان است. تکثیر کتاب به هر روش اعم از فتوکپی، ریسوگرافی، تهیه فایل‌های pdf، لوح فشرده، بازنویسی در وبلاگ‌ها، سایت‌ها، مجله‌ها و کتاب، بدون اجازه کتبی ناشر مجاز نیست و موجب پیگرد قانونی می‌شود.

عنوان: چگونه شهرساز شویم
 تألیف: مایکل بایر - نانسی فرانک - جیسون والرئوس
 ترجمه: دکتر سیدحسین بحرینی - الهام فلاح منشادی
 ویراستار: علیرضا استواری
 نوبت چاپ: دوم
 تاریخ انتشار: ۱۳۹۳
 شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه
 ناشر: مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران
 چاپ و صحافی: مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران

«مسئولیت صحت مطالب کتاب با مترجمان است»

«کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است»

بها: ۲۰۰۰۰۰ ریال

خیابان کارگر شمالی - خیابان شهید فرش مقدّم - مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران
 پست الکترونیک: press @ ut. ac. ir - سایت: press. ut. ac. ir
 پخش و فروش: تلفکس ۸۸۰۱۲۰۷۸

فهرست مطالب

فصل اول	۱
چگونه شهرساز شویم: شهرسازان چه می‌کنند؟	۱
اشتغال در شهرسازی	۳
یک حرفه جدید: شهرسازی در اواخر قرن نوزدهم پدیدار شد.	۶
دوره آرمانی در طراحی	۶
شیطان در شهر سفید	۷
پیدایش منطقه‌بندی	۸
برنامه‌ریزی سیاسی نیز همزمان صورت گرفت.	۱۱
شهرسازی و بی‌عدالتی اجتماعی	۱۲
شهرسازی در اواخر قرن بیستم	۱۳
شهرسازی در مورد آینده است.	۱۴
شهرسازی در مورد مکان است.	۱۶
شهرسازی به دیگران برای تصمیم‌گیری کمک می‌کند.	۱۹
فرایند شهرسازی	۲۰
روش مطالعه	۲۲
مشارکت دادن مردم در فرایند	۲۲
سرچشمه واژه شارت	۲۵
پیوست مشارکت عمومی	۲۶
هشدار به متقاضی: چیزهایی که ممکن است درباره حرفه شهرسازی دوست نداشته باشید.	۲۷
نشست‌های شبانه: تعادل بین کار و خانواده	۲۸
سیاست و شهرسازی	۲۹
انتظار برای اتفاقی خوب	۲۹
درآمد یک شهرساز چقدر خواهد بود؟	۳۰
مهارت‌های لازم برای شهرساز شدن	۳۰
فصل دوم	۳۵
چگونه شهرساز شویم: آموزش	۳۵
تحقیقات در مورد آموزش شهرسازان چه چیزی نشان می‌دهد؟	۳۵

۳۶	آماده شدن برای آموزش حرفه‌ای .....
۴۴	برنامه‌های ملی .....
۴۴	چالش ساخت .....
۴۴	مثالهایی در مورد برنامه‌های موجود محلی .....
۴۴	برنامه‌های بعد از مدرسه و برنامه‌های تابستانی قبل از دانشگاه .....
۴۶	مدارس راهنمایی و دبیرستان تخصصی با موضوع شهرسازی .....
۴۶	کشف شهرساز در شما: کلاس هشتم .....
۴۷	ارتباط با کلمات .....
۵۰	شما چگونه با مقاومت‌ها برخورد می‌کنید؟ .....
۵۱	ارتباط از طریق تصاویر .....
۵۵	راحت بودن در کار با اعداد .....
۶۰	نقشه‌کشی، برنامه‌ریزی و طراحی شهری .....
۶۲	طراحی شهری و حفاظت تاریخی .....
۶۷	انتخاب یک رشته دانشگاهی .....
۷۱	در مسیر مدارس تحصیلات تکمیلی .....
۷۲	اعتبارگذاری شهرسازی توسط AICP .....
۷۲	انتخاب برنامه تحصیلات تکمیلی مناسب .....
۷۳	استادان دانشگاه در مورد انتخاب یک دوره شهرسازی چه می‌گویند؟ .....
۷۹	اعتبارگذاری .....
۸۰	نام متضمن چه چیزی است؟ .....
۸۱	پایان‌نامه‌ها، پروژه‌ها، و دیگر الزامات مربوطه .....
۸۱	درخواست برای تحصیلات تکمیلی .....
۸۴	تامین مالی آموزش شهرسازی .....
۸۵	برنامه تحصیلی شهرسازی: دانش، مهارت و ارزش‌ها .....
۸۶	محتوای مورد نیاز در برنامه تحصیلی .....
۸۸	تخصص‌ها .....
۹۰	گزینه‌های دومی .....
۹۰	مهارت‌های مدیریتی و حرفه شهرسازی .....
۹۱	مسیرهای جایگزین .....

فهرست مطالب □ ج

مدیریت عمومی.....	۹۱
مطالعات شهری.....	۹۱
اقتصاددانان.....	۹۲
معماری، معماری منظر و طراحی شهری.....	۹۲
مهندسی عمران.....	۹۳
برنامه‌ریزی حمل و نقل: جابه‌جایی افراد و کالاها.....	۹۳
حقوق شهرسازی.....	۹۴
یک و کالت در رشته کاربری زمین.....	۹۵
نتیجه‌گیری.....	۹۷

فصل سوم.....

چگونه شهرساز شویم: تجربه.....	۹۹
مصاحبه‌های آگاه‌کننده.....	۱۰۰
کارورزی.....	۱۰۱
تجربه داوطلب شدن.....	۱۰۳
کارآموزی.....	۱۰۵
آموزش همکارانه.....	۱۰۶
شبکه ارتباطی برای شکستن یخ آشنایی.....	۱۰۸
نردبان‌های شغلی: ارتقا در اولین شغل.....	۱۱۰

فصل چهارم.....

مسیرهای متعدد برای شهرسازان.....	۱۱۱
مسیرهای متعدد به سوی حرفه شهرسازی.....	۱۱۱
ورود به رشته.....	۱۱۲
استفاده از استعدادهای تحلیلی و خلاقانه خود.....	۱۱۵
به‌کارگیری استعداد در نقشه‌کشی.....	۱۱۷
چه کسی بر شما تأثیر گذاشت؟.....	۱۲۵
می‌خواهید کجا کار کنید؟.....	۱۳۷
حرکت و رای «عمومی در مقابل خصوصی».....	۱۳۸

۱۳۹	اهمیت هر دو تجربه.....
۱۴۰	توسعه‌دهنده شدن.....
۱۴۳	یک شهرساز در یک شهر کوچک بودن.....
۱۴۶	تاسیس یک شرکت شهرسازی تک‌نفره.....
۱۴۹	ایجاد تحولات.....
۱۵۳	چارچوب‌های زمانی شهرسازی.....
۱۵۴	برنامه‌ریزی جاری.....
۱۵۹	ارائه چالش‌های برنامه‌ریزی بلندمدت.....
۱۶۲	بهبود کیفیت زندگی در بلندمدت.....
۱۶۴	تهیه طرح‌های جامع.....
۱۶۹	دوست دارید در چه مقیاس جغرافیایی کار کنید؟.....
۱۷۰	کار با اجتماعات.....
۱۷۵	اتصال نواحی شهری و روستایی.....
۱۷۷	شهرسازی در شهرهای متوسط.....
۱۸۲	یک مدیر شهرسازی شدن.....
۱۸۷	ترسیم مسیر دیگری در مدیریت شهرسازی.....
۱۹۳	ادغام برنامه‌ریزی منطقه‌ای و محلی.....
۱۹۷	برنامه‌ریزی در مقیاس منطقه‌ای.....
۲۰۱	برنامه‌ریزی در سطح ایالتی.....
۲۰۴	مدیریت دفتر برنامه‌ریزی ایالتی.....
۲۰۸	برنامه‌ریزی در دولت فدرال.....
۲۱۱	مشاوره برای دولت فدرال.....
۲۱۳	چه موضوعاتی در شهرسازی برایتان جالب است؟.....
۲۱۴	طراحی شهری.....
۲۱۵	طراحی مکان‌ها.....
۲۲۱	استفاده از طراحی شهری برای ایجاد اجماع عمومی.....
۲۲۶	برنامه‌ریزی و سیاست مسکن.....
۲۲۸	پاسخ به نیازهای مسکن.....
۲۳۱	برنامه‌ریزی توسعه اقتصادی.....

فهرست مطالب □ خ

۲۳۳	برنامه‌ریزی برای توسعه اقتصادی: بخش عمومی
۲۳۷	برنامه‌ریزی در جهت توسعه اقتصادی: مشاوره
۲۴۱	برنامه‌ریزی حفاظت تاریخی
۲۴۳	حفاظت، نگهداری و برنامه‌ریزی برای منابع تاریخی و فرهنگی
۲۴۷	ایجاد تعهد و قدرت در جامعه
۲۵۰	مشارکت محلات
۲۵۴	شنیدن صدای مردم
۲۶۲	برنامه‌ریزی منابع طبیعی و محیط زیست
۲۶۴	حمایت از پایداری
۲۶۷	تخصص در مسیر جامع‌نگر
۲۶۹	سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی
۲۷۰	متخصص در GIS
۲۷۳	برنامه‌ریزی، قوانین و اجرای ضوابط کاربری زمین
۲۷۵	اتصال رشته‌های فنی
۲۸۰	تخصص در تدوین ضوابط
۲۸۲	تخصص در قانون کاربری زمین
۲۸۵	ارزیابی تاثیرات اقتصادی تصمیم‌گیری‌های کاربری زمین
۲۸۹	برنامه‌ریزی حمل‌ونقل
۲۹۱	توسعه مدل‌های حمل‌ونقل
۲۹۴	برنامه‌ریزی برای حمل‌ونقل عمومی
۲۹۹	حمایت (وکالت) از ارتقای عبور و مرور و حمل‌ونقل
۳۰۲	یکپارچه‌سازی کاربری زمین و حمل‌ونقل
۳۰۶	برنامه‌ریزی برای پایداری
۳۰۸	نوشهرسازی
۳۰۸	اجرای اصول نوشهرسازی
۳۱۳	ترویج توسعه حمل‌ونقل محور
۳۱۸	ایجاد تغییر و جوامع زنده
۳۲۰	طراحی برای دوچرخه‌سواران و افراد پیاده
۳۲۲	ظهور تخصص در عصر پایداری

۳۲۳	برنامه‌ریزی برای بحران‌ها و بلایای طبیعی
۳۲۵	توسعهٔ اجتماعات سبز
۳۲۸	برنامه‌ریزی برای انرژی پایدار
۳۳۰	آموزش به دیگران برای شهرساز شدن
۳۳۲	استاد شهرسازی شدن
۳۳۶	از شهرسازی تا استادی
۳۴۱	ورود به یک حرفهٔ دانشگاهی با یک دیدگاه عملی
۳۴۴	چالش‌ها و پاداش‌ها

۳۶۱	فصل پنجم
۳۶۱	آینده شهرسازی چگونه خواهد بود؟
۳۶۱	بحران اقتصادی و شهرسازی
۳۶۲	از عهدهٔ بیکاری برآمدن
۳۶۳	فناوری و برنامه‌ریزی زمین فضایی
۳۶۳	تطبیق منطقه‌بندی با قرن بیست و یکم
۳۶۵	کشف مجدد سلامت همگانی
۳۶۵	برنامه‌ریزی جوامع سالم
۳۶۹	کربن، تغییرات آب‌وهوایی، اوج نفتی و برنامه‌ریزی برای انرژی پایدار
۳۷۱	برنامه‌ریزی برای انطباق آب‌وهوایی
۳۷۳	برنامه‌ریزی برای کاهش تغییرات آب‌وهوایی
۳۷۶	آیندهای روشن در انتظار شهرسازان
۳۷۷	فهرست موضوعی

درباره نویسندگان

مایکل بایر^۱، AICP، مدیر ارشد مدیریت منابع محیطی در آنابولیس، مریلند است که برای دولتهای محلی طرحهای جامع تهیه می‌کند. بایر از دانشگاه ویسکونسین میلواکی مدرک کارشناسی ارشد شهرسازی دارد. او به‌عنوان شهرساز و خبرنگار، نوشته‌ها و تحقیقات زیادی درباره کاربری زمین، حمل و نقل، توسعه مجدد شهری و راهبردهای زیست محیطی دارد.

نانسی فرانک^۲، AICP، استاد شهرسازی در دانشگاه ویسکونسین میلواکی است و تئوری شهرسازی و برنامه‌ریزی محیطی تدریس می‌کند. او از دانشکده سیاست و تسهیلات عمومی راکفلر^۳ در دانشگاه ایالتی نیویورک دکتری گرفته‌است. دکتر فرانک علاوه بر تحقیق و تدریس، موسس دانشکده معماری و شهرسازی میلواکی است.

جیسون والریوس^۴، AICP، شهرساز ارشد شرکت خدمات حرفه‌ای MSA در مدیسون ویسکونسین است و گروهی از طراحان و برنامه‌ریزان شهری را هدایت می‌کند که در طیف وسیعی از موضوعات شهرسازی برای دولت محلی و متقاضیان خصوصی کار می‌کنند. او از دانشگاه ویسکونسین میلواکی مدرک کارشناسی ارشد در معماری و شهرسازی دارد. تمرکز فعالیت‌های وی بر طراحی و برنامه‌ریزی برای جوامع پایدار است.

1- Michael Bayer

2- Nancy Frank

3- Rockefeller

4- Jason Valerius

مقدمه مترجمان

با اینکه بیش از یک قرن از پیدایش رشته و حرفه جدید شهرسازی می‌گذرد، همچنان در مورد ماهیت و چیستی، پایه معرفتی، رویه، محتوا، ارتباط بین حرفه و رشته و نظریه و عمل در آن، اتفاق نظر کامل بین گروه‌های مختلف فعال در آموزش و پژوهش این زمینه از یک‌طرف و صاحبان حرفه از طرف دیگر وجود ندارد.

کتاب «چگونه شهرساز شویم؟ راهنمایی برای حرفه‌های برنامه‌ریزی و طراحی شهری^۱» نوشته سه تن از برجسته‌ترین متخصصان شهرسازی: مایکل بایر، نانسی فرانک و جیسون والریوس است که هر سه دارای گواهینامه حرفه‌ای مؤسسه آمریکایی شهرسازان معتبر^۲ و انجمن شهرسازان آمریکا^۳ هستند که معتبرترین مرکز علمی و تخصصی جهان در زمینه شهرسازی و زمینه‌های وابسته است. نویسندگان بسیاری از مباحث یاد شده را با شیوه‌ای متفاوت بررسی کرده‌اند. این کتاب به زبان ساده و با ذکر مصادیق عملی و حرفه‌ای واقعی که از آخرین شیوه‌های آموزش شهرسازی است، مسائل و تنگناهای این حرفه را از یک‌طرف و توانمندی‌ها و امکانات آن را از طرف دیگر برای دانشجویان این رشته باز می‌گوید. ارزش و اهمیت این کتاب استفاده از شیوه‌ای کاملاً نوین و قابل درک در معرفی، تحلیل و نقد حرفه و رشته شهرسازی است.

محتوای کتاب دربرگیرنده‌ی موضوعات اساسی زیر است. به نظر می‌رسد توضیح مختصری درباره هر یک از موضوعات مورد بحث می‌تواند، اهمیت و ماهیت این کتاب و نقش آن را در ارتقای کیفیت آموزش و مآلاً فعالیت‌های حرفه‌ای شهرسازی روشن کند.

ویژگی شهرسازی چیست؟

خوب، واقعا شهرسازی چیست؟ شهرسازان چه می‌کنند و حرفه شهرسازی با سایر حرفه‌هایی که آنها هم به‌نحوی به تهیه همین طرح‌ها و ارائه خدمات مشابه اشتغال دارند چه تفاوت‌هایی دارد؟ اگر آنچنان که در ادبیات شهرسازی دیده می‌شود، تعاریف بسیار متعددی از شهرسازی وجود داشته باشد، ممکن است اصولاً شهرسازی تعریف مشخصی نداشته باشد. اکثر تعاریف موجود، شهرسازی را به‌عنوان یک فرایند مطرح می‌کنند، نه یک محصول. ولی اگر شهرسازی تنها یک فرایند باشد شهرسازان تنها متخصصان فرایند هستند و نمی‌توانند صاحب یک حرفه‌ی واقعی باشند.

1- Becoming an urban planner? A guide for urban planning and design professions

2- AICP (American Institute of Certified Planners)

3- APA (American Planning Association)

گلیزر (Glazer, 2000, p. 224) می‌گوید: هنگامی که در شهری کوچک صحبت از حرفه شهرسازی می‌شود، چه چیز به ذهن متبادر می‌شود؟ آیا تصویری مثبت ارائه می‌شود یا منفی؟ یا اینکه اصولاً تصویری وجود ندارد؟ گلیزر بر این باور است که تصویری که در ذهن عموم از شهرساز شکل گرفته تصویر روشن، صریح و جذابی نیست بلکه تصویری است مبهم و نامشخص. خود شهرسازی هم کلاً و عموماً شهرت چندانی ندارد.

متأسفانه مردم واقعاً نمی‌دانند شهرسازی به‌عنوان یک حرفه چیست و نمی‌دانند چگونه بین متخصصان مختلفی که به امور گوناگون مربوط به شهرسازی اعم از تهیه طرح و دیگر خدمات وابسته اشتغال دارند تفاوت قائل شوند. بخش عمده‌ای از برداشت مردم از برنامه‌ها و خدمات شهرسازی دولتی ناشی از اظهارنظرهای منفی است که طی سال‌ها شنیده‌اند یا خود تجربه کرده‌اند. دبوراً هوو (Howe 1994, p.402) اصولاً وجود هرگونه حمایت مردم از شهرسازی را انکار می‌کند. به باور وی تعجب‌آور است که مردم همچنان شهرسازی را به‌عنوان یک حرفه می‌شناسند و تعجب‌آور نیست که بسیاری از شهرسازان حرفه‌ای از آینده شغلی خود مطمئن و به کار خود دلگرم نیستند و از شغل و کار خود رضایت لازم را ندارند.

دونالد شوان (Schon, 1983, 1987) که از برجسته‌ترین نظریه‌پردازان تحلیل پراگماتیستی است، می‌گوید ما فعالان حرفه‌ای ماهر، اندیشمند و خلاق داریم که می‌توانیم از آنها بسیار بیاموزیم. ولی شرط آن این است که به آنها گوش فرا دهیم، کمتر به دنبال تئوری باشیم و بیشتر در پی این باشیم که دریابیم آنها چگونه با چالش‌هایی که برای ما مهم است برخورد کرده‌اند. سال‌ها پیش شوان از ما می‌خواست که به ورای نظریه‌های از پیش تهیه‌شده نگاه کنیم. آنچه امروز باید انجام دهیم، ارزیابی دقیق و عملی فعالیت‌های پیچیده و درهم‌تنیده گفتمان حساس، مباحثه دقیق و مناظره اخلاقانه است که می‌توانند ماهیت و حاصل فرایند شهرسازی را دگرگون کنند.

آموزش شهرسازی

از ابتدای پیدایش شهرسازی در قرن گذشته شکل‌گیری و توسعه حرفه شهرسازی به‌طور انکارناپذیری به مباحث مربوط با آموزش مناسبی که دانشجویان شهرسازی باید دریافت کنند در ارتباط بوده است (Paxon, 2001). موضوع آموزش و فعالیت حرفه‌ای شهرسازی در بیشتر جاهای دنیا دارای دو فرهنگ کاملاً متفاوت بوده و به‌نظر می‌رسد این شکاف روز به روز در حال گسترش باشد (Bannerjee, 1993).

جهانی شدن و شهرسازی

جهانی شدن چالش‌های جدیدی را برای آموزش شهرسازی به وجود آورده است. این چالش برای آموزش شهرسازی این‌گونه است که باید از تجارب جهانی به منظور آمادگی بیشتر دانشجویان برای مجهز شدن به متخصصان حرفه‌ای موثرتر در قرن جهانی بیست‌ویکم بهره جست. برای این منظور افشار (Afshar, 2001) دو هدف زیر را برای تنظیم برنامه جدید شهرسازی پیشنهاد می‌کند: ۱- آشنا کردن دانشجویان با چگونگی تاثیر یک محیط جهانی بر محیط شهرسازی محلی و برعکس. ۲- ارائه ارزش‌ها، حساسیت‌ها، دانش‌ها و مهارت‌هایی که به آنها به عنوان شهرساز کمک کند که هم پاسخگوی فرایند جهانی شدن باشند و هم اقداماتی را برای کنترل آن انجام دهند.

از اوایل دهه ۱۹۸۰ یکسان‌سازی یا جهانی‌سازی آموزش شهرسازی پیشنهاد شده است. این امر به دلیل وابستگی روزافزون بین کشورهاست که ضرورت روزافزونی را برای همکاری بین فرهنگی ایجاد می‌کند: نیاز به کاستن از شکاف در مهارت و دانش بین کشورهای پیشرفته و کشورهای جهان سوم و در نتیجه کم‌رنگ کردن مرزهای بین‌المللی (Amirahmadi, 1990). از نظر بسیاری از صاحب‌نظران شهرسازی، این اتفاق الزاماً بد نیست. شواهدی دال بر تقاضای روزافزون جهانی برای آموزش پیشرفته در زمینه شهرسازی وجود دارد (Hambleton, 2006).

یکی از تبعات یکپارچه شدن روزافزون اقتصاد جهانی، افزایش آگاهی شهرسازان از این نکته است که رویدادهای اقتصادی و سیاسی در سایر نقاط جهان می‌تواند آثار تعیین‌کننده‌ای بر شهرها و مناطق کشورهای آنها داشته باشد. یکی از آثار دیگر آن پذیرفتن این نکته است که تجارب جهانی در زمینه شهرسازی و سیاست‌های شهری می‌تواند به درک آثار احتمالی مداخلات شهرسازی و حد موثر بودن آنها کمک کند. موارد گفته شده همراه با افزایش چشمگیر تحرک بین‌المللی دانشجویانی که به دنبال کسب دانش شهرسازی در مقاطع بالاترند، موجب شده که بسیاری از برنامه‌های تحصیلات تکمیلی شهرسازی در ایالات متحده و سایر کشورها دروس جدیدی را با عنوان دروس شهرسازی تطبیقی در برنامه خود اضافه کنند و زمینه‌های تخصصی جدیدی را با تمرکز بر جنبه‌های تطبیقی ارائه دهند. به طور خلاصه می‌توان گفت که آموزش شهرسازی به طور روزافزونی در حال جهانی (بین‌المللی) شدن است (Harvey, et al. 2006; Bannerjee, 1985).

مدرسان شهرسازی چگونه باید به دانشجویان بالقوه علاقه‌مند به شهرسازی کمک کنند که برخی از پویاترین فرایندهای تصمیم‌گیری در حرفه شهرسازی را به‌فهمند؟ این کار یکی از چالش‌های سختی است که در مقابل همه اعضای هیات علمی شهرسازی قرار دارد. هر عضو هیات علمی شهرسازی تلاش می‌کند با کمک کتاب، جزوه، نقشه و تصویر، درک و تجربه خود را از پیچیدگی تصمیمات شهرسازی در

اختیار دانشجو قرار دهد ولی این کار نمی‌تواند به هیچ‌وجه فرایند پویای تصمیم‌گیری در زمینه چیزی را که آن را "شهرسازی" می‌نامیم دربرگیرد (Gaber, 2007).

آموزش‌دهندگان شهرسازی سعی دارند دانشجویان را برای فعالیت حرفه‌ای آماده کنند. پژوهش‌های اخیر راهکارها و تدابیر خاصی را برای ارتقای این رسالت ارائه داده‌است که از جمله آنها می‌توان به شیوه‌های گوناگون آموزش اشاره کرد. آنچه بیش از همه اهمیت دارد برقراری پیوند بین دانش و تجربه در یک وضعیت مطلوب جدید است. مهارتی که از طریق بررسی و تحلیل تجارب حرفه‌ای به دست می‌آید. این کار با مطالعه فعالیت‌های مربوط در دنیای واقعی امکان‌پذیر است که به مفهوم تغییر نگرش از شناخت محتوا به شناخت رویه، بهبود همکاری و ارتقای توانایی به کارگرفتن مفاهیم است. این کار به‌خصوص برای دنیای واقعی حرفه شهرسازی که به دانش عملی نیاز دارد بسیار مطلوب و مفید است (Brooks, et al, 2002, p. 200).

امروزه در ادبیات نظریه‌های شهرسازی، وفاق روزافزونی مبنی بر ضرورت وجود راهکاری متمایز و مشخص برای تثویز کردن شهرسازی دیده می‌شود که به طور کلی نهضت عملی یا حرفه‌ای^۱ نام گرفته است (Liggett, 1996). از مشخصات این راهکار جدید، بررسی و مطالعه فعالیت شهرسازان خاص است: مستندسازی و تجزیه و تحلیل فعالیت‌های متعدد و متنوع شهرسازان، محصولات آنها، تعامل بین آنها و اثر گذاری آنها. این امر سوال‌های اساسی را مطرح می‌کند. به این مفهوم که آیا تجارب مستند می‌تواند به آموزش کمک کند؟ چه راهکارهای نظری یا چه روشی برای درک و فهم حرفه می‌تواند پتانسیل‌های آموزشی را به بهترین وجه محقق کند؟ مفیدترین شیوه "نگارش فعالیت‌های حرفه‌ای" چیست؟ شیوه‌های گوناگونی برای نگارش فعالیت‌های حرفه‌ای در ادبیات کنونی شهرسازی مشاهده می‌شود که فرصت‌های مناسبی را برای ارزیابی حد مفید و موثر بودن این نوع کار در اختیار می‌گذارد (Liggett, 1996, p. 178).

نهضت عملی و اینکه شهرسازان به هنگام تهیه طرح چگونه عمل می‌کنند؟

این موضوع اساسی‌ترین بحثی است که کتاب قصد دارد به آن بپردازد. در دهه‌های ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ تئوری شهرسازی بیشتر تحت تسلط مدل شهرسازی عقلایی قرار داشت که اساساً بر مباحث رویه‌ای شهرسازی متکی بود. منشاء این مدل، آثار میرسون و بنفیلد (Meyerson and Banfield, 1955) بود که در چارچوب معرفت‌شناسی اثبات‌گرایی عمل می‌کردند و ریشه در شیوه روشن‌گرایانه مدرنیته داشت. مدل مذکور بر این فرض متکی بود که از طریق به‌کار گرفتن دانش علمی و استدلال در فعالیت‌های انسانی می‌توان جهانی بهتر ساخت که در آن سعادت و رفاه انسان ارتقا یابد و اینکه این کار با به‌کار گرفتن روش منطقی علمی و توسط افراد منطقی یعنی شهرسازان تحقق خواهد یافت.

واژه نهضت عملی که لیگت (Liggett, 1996) پیشنهاد کرد، واژه کلی مفیدی برای آثار متعدد مختلفی است که این روزها جایگاه مهمی در ادبیات شهرسازی پیدا کرده است. آنچه این آثار را از آثار پیشین در تئوری شهرسازی متمایز می‌کند این است که اینها شهرسازی را به عنوان نوعی فعالیت در نظر گرفته و بر فعالیتهای واقعی شهرسازان آنگونه که در عمل اتفاق می‌افتد و امروزه اساساً به عنوان فعالیتی ماهیتاً سیاسی پذیرفته شده است متمرکز شده‌اند. مندلبام (Mandlebaum, 1996) در این زمینه می‌گوید: امروزه علاقه وافر در رفتار، ارزش‌ها، شخصیت و تجارب شهرسازان حرفه‌ای در حین کار و در اجرای فعالیتهای آنان وجود دارد که شیوه گفتار، آیین‌ها، قواعد ضمنی، امور عادی، استراتژی‌های مربوط و کیفیت و ماهیت شخصیت آنها را در برمی‌گیرد. جودیت اینس (Innes, 1995) با ذکر اینکه نهضت عملی را باید پارادایم جدیدی برای شهرسازی در نظر گرفت، به عنوان یکی از افرادی مطرح است که حرفه و فعالیت عملی را مواد خام جست‌وجو و مطالعه خود قرار می‌دهند. اینها به جای شیوه‌های متداول گذشته، کار تئوریزه کردن خود را بر مبنای مطالعه غنی تفسیری فعالیتهای حرفه‌ای قرار می‌دهند تا هم شناختی از فعالیتهای حرفه‌ای شهرسازان پیدا کنند و هم ارزیابی انتقادی از آن فعالیتهای داشته باشند (Innes, 1995, p. 183). جان فورستر¹ که یکی از شخصیت‌های برجسته در این زمینه است می‌گوید حرفه می‌تواند تئوری را هدایت کند (Forester, 1997, p. 179).

مارتین کریگر² (Krieger, 1974) در مقاله‌اش بسیاری از مفاهیم پایه‌ای آنچه را که بعدها به عنوان نهضت عملی شناخته شد مطرح کرد. کریگر با نقد مدل‌های رایج شهرسازی که کلی هستند و نسبت به زمینه بی‌توجهند مدلی را مطرح کرد که مرسوم نیست، مردم را وارد فرایند می‌کند و کارگشا و هماهنگ با زندگی روزمره هر جامعه است. وی منابع تدوین تئوری را برای این مدل مواردی مانند پدیدارشناسی، فلسفه زبان، زبان‌شناسی، جامعه‌شناسی غیرتخصصی، پراگماتیسم و افکار و ایده‌های هابرماس در نظر گرفت. بعدها جان فورستر پیشتاز این نهضت شد.

هاول باوم (Baum, 1983, 1986, 1996) شخصیت موثر دیگری بود که نقش مهمی در شکل‌گیری و توسعه این شیوه داشت. در نهایت باید از افرادی چون جیم تروگمورتون (Jim Throgmorton) هلن لیگت (Helen Liggett)، ریچارد بولان (Richard Bolan)، جری کافمن (Jerry Kaufman)، چارلز هوک (Charles Hoch) و بسیاری دیگر نیز در این زمینه نام برد.

علاقه به روایتگری در شهرسازی طی دودهمه گذشته به شدت افزایش پیدا کرده است. تروگمورتون (Throgmorton, 1992) برای مثال معتقد است که فعالیت حرفه‌ای شهرسازی بیشتر شبیه قصه‌گویی است. برخی محققان روایتگری را مدلی برای نحوه اجرای کار می‌دانند، لیکن در سال‌های اخیر دید

1- Forester

2- Martin Krieger

دیگری اهمیت بیشتری پیدا کرده است و آن به کارگرفتن نظریه‌های روایتگری به عنوان یک جنبه مهم فعالیت روزمره شهرسازی است. فورستر (Forester, 1993, p. 195) برای تحلیل آنچه وی قصه‌های حرفه می‌نامد اهمیت زیادی قائل است. وی می‌گوید قصه‌ها نه تنها اطلاعات زیادی را در مورد دنیایی که شهرساز با آن سرو کار دارد در اختیار ما قرار می‌دهند، بلکه اطلاعاتی را هم درباره خود شهرسازان به ما می‌دهند. با تمرکز بر این قصه‌ها، بسیاری از جزئیات، رفتاری‌ها و موضوعاتی که برای روایتگران اهمیت دارد به ما منتقل می‌شود. ضمن اینکه موضع اخلاقی راوی نیز مشخص می‌شود. به‌طور کلی گفتن و شنیدن قصه‌ها از فعالیت‌های اصلی حرفه عادی شهرسازی است. و در نهایت بنا بر نظر ساندرکاک (Sandercock, 2003, p. 12) شهرسازی به صورت مختلف از طریق روایتگری انجام می‌گیرد: در فرایند به عنوان کاتالیزوری برای تغییر، به عنوان پایه و بنیان برای سیاست، آموزش، توصیف، و نقد و همچنین به عنوان توجیه وضع موجود و سرانجام به عنوان نمونه‌های خوب^۱.

روش‌های مختلف، محصولات مختلف

نویسندگان نهضت عمل، روش‌های مختلفی را برای درک آنچه شهرسازان انجام می‌دهند به کار گرفته و نتایج متفاوتی به دست آورده‌اند. در ابتدا مطالعه فعالیت شهرسازان مد نظر قرار گرفت و بعد نویسندگانی همچون باوم، هوک و دیگران به طرف راهکارهای مردم‌شناسانه که بر مصاحبه‌های عمیق با هر شهرساز تکیه داشت روی آوردند.

در روش‌های اخیر هدف این بوده است که با استفاده از نقل قول‌های مستقیم و خصوصاً بعضی از کارهای اخیر فورستر به‌طور عمده بر قرائت‌های مستقیم اشخاص تکیه شود. از نظر فورستر آنچه اهمیت دارد ماهیت گفتمانی است که در شرایط و موقعیت‌های خاص روی می‌دهد و تفاسیری می‌توان از آنها استخراج کرد. سبک و شیوه نوشته‌های متعدد وی روی این موضوع حاکی از علاقه و توجه ویژه‌ای است که به نکات خاص ناشی از مصاحبه با شهرسازانی دارد که به شرح فعالیت‌ها و تجارب خود و یا جزئیات جلسات می‌پردازند و همراه با آن نظرها و تفسیرهای خود را نیز بیان می‌کنند. همیشه روشن نیست که این شهرسازان چه کسانی هستند، چرا از موضع خاصی صحبت می‌کنند یا شرایط وضعیت موضوع مورد بحث چگونه است. لیکن این جزئیات چندان مد نظر فورستر نیست. زیرا وی می‌خواهد از گفتمان شهرسازان برای تبیین نکات کلی نظری بهره بگیرد. نویسندگان دیگری همچون هوک و هیلی نیز در مواردی از این شیوه استفاده کرده‌اند. برخی از نویسندگان نیز شناخت خود از نحوه

۱- کتاب قصه شهر: تهران، نماد شهر نوپرداز ایرانی ۱۳۳۲ - ۱۲۹۹ تألیف سید محسن حبیبی، انتشارات دانشگاه تهران (۱۳۸۹) مثال جالبی است از استفاده از این مفهوم در تشریح تغییر و تحولات دوره مورد نظر

عمل شهرسازی را در چارچوب مطالعه دقیق و کامل موارد خاص انجام داده‌اند (Watson, 2002, p. 180).

هوک (Hoch, 1996, 43) اظهار می‌دارد که شهرسازان باید "قصه‌گوی عمل باشند" و نمونه‌های متعددی از آثار متکی بر بررسی نمونه‌های خاص نظیر (Forsyth, 1995)، (Flyvbjerg, 1998)، (Watson, 1996) و (Throgmorton, 2002) از همین شیوه روایت‌گونه استفاده کرده‌اند. برنر (Bruner, 1996) بر این باور است که مردم عادی سعی می‌کنند تجارب خودشان را با قرار دادن در مقابل واقعیت از طریق روایت توجیه کنند (همچنین ن. ک. Hoch, 1994; 2006).

بنابراین برقراری پیوند بین تجارب شهرسازی از طریق روایت می‌تواند موثرترین شیوه برقراری ارتباط و انتقال تجارب به دیگران باشد. این کار به‌خصوص با توجه به اینکه هدف مطرح کردن تجارب نیست که خواننده را با حقایق کلی و عمومی یا کلیاتی در مورد طرح‌ها و نحوه تهیه آنها آشنا کند (که این موضوع به هر حال در هر شرایطی مورد تردید است، زیرا بیشتر فعالیت‌های شهرسازی در شرایط و زمینه‌های کاملاً خاص خود اتفاق می‌افتد). بلکه هدف این است که دیدی عمیق به مسائل پیچیده حاوی ارزش‌ها، قضاوت‌ها، تفاسیر متعدد و شخصیت خاص شهرسازان و موضع شخصی و گروهی که در زمینه و شرایط خاص در آن بروز کرده به‌وجود آید. هر روایتی به خودی خود نمی‌تواند راهنمای قاطعی باشد که شهرسازان در فعالیت‌های روزمره خود به‌دنبال آن هستند.

ولی همچنان که ادبیات موضوع نشان می‌دهد ایجاد ذخیره‌ای ذهنی از بسیاری از چنین روایت‌ها می‌تواند پایه و اساس نوعی قضاوت حرفه‌ای لازم برای فعالیت روزمره شهرساز را تامین کند (Watson, 2002, p. 185).

فعالیت شهرسازان حرفه‌ای باید هر چه غنی‌تر و شفاف‌تر در نوشته‌ها منعکس شود. باوم (Baum, 1996, p. 378) معتقد است که باید نگرانی را به کنار گذاشت و فقط به‌دنبال آن بود که دریابیم شهرسازان چه می‌کنند؟ آنها به ندرت افرادی صرفاً خنثی، فنی و منطقی هستند. درباره کارشان فکر می‌کنند، احساس می‌کنند، دلواپسی و لذت را تجربه می‌کنند، احساسات غیرمنطقی دارند، برپایه ارزش‌های یا خصوصیات اخلاقی خاص عمل می‌کنند و مهم‌تر از همه اینکه، در زمینه‌ای که در صدند در آن اعمال قدرت کنند و تحت تاثیر قدرت حاکم قرار گیرند فعالیت می‌کنند (Baum, 1996, p. 185).

با توجه به آنچه گفته شد به‌طور خلاصه دلایل و ضرورت برگرداندن این کتاب به زبان فارسی در زیر بیان می‌شود:

۱. ابهام و سردرگمی بسیاری از دانشجویان جدید در این رشته در مقطع کارشناسی و حتی کارشناسی ارشد در مورد ماهیت شهرسازی و نقش حرفه‌ای آن در بین سایر حرف و رشته‌ها؛

۲. ضرورت نقد و ارزیابی ارتباط بین حرفه ورشته شهرسازی و لزوم تجدید نظر در کم و کیف دروس شهرسازی براساس نیاز حرفه؛
۳. ضرورت توجه به تغییر و تحولات جهانی در تنظیم محتوای دروس شهرسازی. بدون شک آنچه در چارچوب تجارب سایر کشورها در این کتاب آمده می‌تواند برای دانشجویان شهرسازی ما و حتی استادان و صاحبان حرفه شهرسازی آموزنده و مفید باشد؛
۴. درنهایت اینکه مترجمان در حال اجرای طرحی پژوهشی با عنوان " تحلیل و ارزیابی آموزش شهرسازی با تاکید بر دوره کارشناسی " هستند، از این رو برگرداندن این کتاب به فارسی پیش زمینه لازم را برای آشنایی با مفاهیم مربوط در اختیار علاقه‌مندان قرار می‌دهد. یکی از روش‌های مورد استفاده در تحلیل و ارزیابی موقعیت حرفه‌ای شهرسازی کسب اطلاعات لازم از طریق پرسشنامه و مصاحبه با کلیه گروه‌های ذیربط خصوصاً صاحبان حرفه شهرسازی است؛ روشی که کتاب مورد نظر نیز برای بیان، تحلیل و نقد مسائل مربوط از آن بهره برده است.

منابع

- Afshar, F. 2001. Preparing planners for a globalizing world, the planning school at the university of Guelph. *Journal of Planning Education and Research* 20:339-352.
- Amirahmadi, H. 1990. Incongruities between the theory and perception of regional development in less developed countries: Toward bridging the gap. In *Breaking the Boundaries: A one world approach to planning education*, ed. B. Sanyal. New York: Plenum Press.
- Bannerjee, T. 1985. Environmental design in the developing world: Some thoughts on design education. *Journal of Planning Education and Research* 5:28-38.
- _____. 1993. Antiplanning undercurrents in US planning education: antithesis or ideology? *Environment & Planning B: Planning and Design* 1993. Vol. 20. 519-536.
- Baum, H. 1983. *Planners and public expectations*. Cambridge, MA: Schenkman.
- _____. 1986. Politics and ambivalence in planners' practice. In *Strategic perspectives on planning practice*, edited by Barry Checkoway. Lexington, MA: D. C. Heath.
- _____. 1996. Practicing planning theory in a political world. In *Explorations in planning theory*, edited by Seymour Mandelbaum, Luigi Mazza, and Robert Burchell, 365-82. New Brunswick, NJ: Center for Urban Policy Research, Rutgers University.
- Baum, H. 1997a. Social science, social work, and surgery: Teaching what students need to practice planning. *Journal of the American Planning Association* 63:179-88.
- _____. 1997b. Teaching practice. *Journal of Planning Education and Research* 17:21-29.
- Brooks, K. R. et al. 2002. Teaching for practice, Implementing a process to integrate work experience in an MCRP Curriculum. *Journal of Planning Education and Research* 22:188-200.
- Bruner, J. 1996. *The culture of education*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Flyvbjerg, B. 1998. *Rationality and Power: Democracy in Practice*. Chicago, IL and London: University of Chicago Press.
- Forester J. 1993. Practice stories: The priority of practical judgment. In: Fischer F and Forester J (eds) *The Argumentative Turn in Policy Analysis and Planning*. London: Duke University Press.
- _____. 1997. On the theory and practice of critical pragmatism: Deliberative practice and creative negotiations. *Planning Theory* 12(1) 5-22.
- Forsyth, A. 1995. Diversity issues in planning curriculum: Four stories and some suggestions for change. *Journal of Planning Education and Research* 15:58-63.
- Gaber, J. 2007. Simulating planning, SimCity as a Pedagogical tool. *Journal of Planning Education and Research* 27:113-121.
- Glazer, N. 2000. The public's image of the profession. In L. Rodwin and B. Sanyal (eds.), *The Profession of City Planning: changes, images and challenges, 1050-2000* (pp. 224-230), New Brunswick, NJ. Centre for Urban Policy Research.
- Hambleton, R. 2006. Purpose and collegiality in planning education, an international perspective. *Journal of planning Education and Research* 26:107-117.

- Harvey, A. et al. 2006. An Experiment in the Internationalization of Planning Education The NEURUS Program. *Journal of Planning Education and Research* 25:349-363.
- Hoch, Charles. 1994. *What planners do: Power, politics, and persuasion?* Chicago: American Planning Association.
- Hoch, C. 1996. A Pragmatic Inquiry About Planning and Power', in J. Seymour, L. Mandelbaum and R. Burchell (eds) (*Explorations in Planning Theory*, pp. 30–44. New Brunswick, NJ: Center for Urban Policy Research.
- Hoch, C. 2006. Planning to keep the doors open for moral communities. *Planning Theory*. Vol 5(2): 127–145.
- Howe, D. 1994. From the book review editors. *Journal of American Planning Association*, 60, 402.
- Innes, J.E. 1995. Planning Theory's Emerging Paradigm: Communicative Action and Interactive Practice', *Journal of Planning Education and Research* 14(3): 183–9.
- Krieger, M. 1974. Some new directions for planning theories. *Journal of the American Planning Association* 40:156-63.
- Liggett, H. 1996. Examining the planning practice consciousness(. In *Explorations in planning theory*, edited by Seymour Mandelbaum, Luigi Mazza, and Robert Burchell, 299-306. New Brunswick, NJ: Center for Urban Policy Research, Rutgers University.
- Mandelbaum, S. 1996. Introduction: The talk of the community. In *Explorations in planning theory*, edited by Seymour Mandelbaum, Luigi Mazza, and Robert Burchell, xi-xix. New Brunswick, NJ: Center for Urban Policy Research, Rutgers University.
- Meyerson, M. and Banfield, E. 1955. *Politics, Planning and the Public Interest*. New York: Free Press.
- Paxon, J. 2001. Shaping the planning profession of the future: the role of planning education. *Environment and Planning B: Planning and Design* 2001, vol. 28, 563-580.
- Sandercock L. 2003 Out of the closet: The power of story in planning. *Planning Theory and Practice* 4(1): 11–28.
- Schon, D. 1983. *The reflective practitioner*. New York: Basic Books.
- _____. 1987. *Educating the reflective practitioner*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Throgmorton JA (1992) Planning as persuasive storytelling about the future: Negotiating an electric power rate settlement in Illinois. *Journal of Planning Education and Research* 12: 17–31.
- _____. 1996. Planning as Persuasive Storytelling: The Rhetorical Construction of Chicago's Electric Future. Chicago, IL: University of Chicago Press.
- Watson, V. 2006. Deep difference: Diversity, planning and ethics. *Planning Theory*. Vol 5(1): 31–50.

پیش‌گفتار

من در حرفه خود چه کاری انجام خواهم داد؟ این سوالی کلی است که شهسازان^۱ حتی سال‌ها پس از ورود به این حرفه از خود می‌پرسند. برای بسیاری از افراد، هیچ جواب ساده‌ای برای این سوال وجود ندارد، زیرا انتخاب ما فقط بر اساس تصورات، تجارب، دانش و فرصت‌هایی که ما را احاطه کرده‌اند و ما قادر به خلق آنها برای خود یا دیگران هستیم محدود می‌شود.

تصمیم‌گیری در مورد ورود به حرفه شهسازی، نقطه‌ای کلیدی در زندگی هر فرد است. منابع زیادی برای راهنمایی فرد در راستای فرایند انتخاب دانشگاه یا معرفی یک زمینه خاص شهسازی وجود دارد، ولی تاکنون هیچ راهنمایی که چنین اطلاعاتی را با استناد به نمونه‌های واقعی، به منظور تشریح ماهیت واقعی شهسازی در اختیار بگذارد، وجود نداشته‌است. "چگونه شهساز شویم" وظیفه‌ای مهم بر عهده دارد، و آن ارائه تصویری از شهساز از نگاه صاحبان این حرفه است.

اگرچه شهسازان زندگی همه افراد را از جنبه‌های مختلف تحت تاثیر قرار می‌دهند، از زمانی که ما در خانه را باز می‌کنیم تا وقتی که ماشین یا دوچرخه خود را در آخر روز کاری پارک می‌کنیم، تعداد کمی از افراد خارج از این حرفه آنچه را که شهساز می‌دهند، درک می‌کنند.

گروهی از مردم با غالب شدن موضوعات عمومی مانند رشد هوشمند و نوشهرسازی بیشتر با شهساز می‌آیند و ما به عنوان متولیان حرفه‌ای مرتبط با رشد، پراکنش، ازدحام ترافیکی، زیرساخت، کاربری زمین و بازسازی در مقیاس خیابان تا کلان منطقه آشنا شده‌اند.

موضوعات یاد شده چالش‌هایی را ایجاد کرده که الهام‌بخش بسیاری از افراد برای شهساز شدن بوده‌است. بسیاری خیلی زود به این نتیجه رسیده‌اند که این موضوعات پیچیده‌اند و باید به صورت بین رشته‌ای، هم در چارچوب خود شهساز می‌آیند و هم با همکاری رشته‌های مرتبط دیگر به آنها پرداخت.

هدف اصلی شهساز می‌آید، یعنی شناخت و تحلیل مسائل به منظور ایجاد پایه‌ای برای تصمیم‌سازی، همکاری با جوامع محلی و گروه‌های ذی‌نفع برای ارائه گزینه‌ها، و در نهایت اجرای راهکارهایی که مسائل را حل کند و نتایج محسوس داشته باشد. این حل مسئله می‌تواند در زمینه‌های مختلفی صورت پذیرد؛ مثلاً در بخش‌های دولتی و خصوصی، در شهرهای کوچک و شهرهای بزرگ، در مباحث مربوط به مکان‌های خاص که بازیگران کلیدی کمی دارند، و در مسائل جهانی که هزاران انسان را دربرمی‌گیرد. منشاء مباحث یاد شده می‌تواند طیف وسیعی را در بر گیرد؛ از جلسات عمومی کوچک و گروه‌های خاص گرفته تا جلسات بزرگ گفت‌وگو که با استفاده از ابزار شبکه‌های اطلاعاتی مردم می‌توانند به کمک آخرین پیشرفت‌های فناوری در تصمیم‌گیری‌ها شرکت کنند.

پیشگفتار □ ق

حتی شهرسازی که در ابتدا متعهد به تخصص ویژه‌ای در شهرسازی شده و در ابزارها و زمینه‌های برنامه‌ریزی خاصی متخصص شده‌اند، نمی‌توانند پیش‌بینی کنند که حرفه آنها چگونه تکامل خواهد یافت و در آینده با چه موضوعاتی مواجه خواهند شد.

"چگونه شهرساز شویم" این پیچیدگی را از نگاه بیش از ۸۰ شهرسازی که در ایالات متحده و کانادا در شرایط متنوع کار می‌کنند، ارائه می‌دهد. در این کتاب، ما تلاش داریم که تصویری از این پیچیدگی ارائه دهیم، تا الهام بخش شهرسازان احتمالی برای کشف شهرسازی به عنوان یک حرفه باشد و همه اطلاعاتی را که برای تصمیم‌گیری در مورد دنبال کردن شهرسازی و طراحی مسیری برای حرفه خود نیاز دارید، ارائه دهد.

ما اطلاعات مرتبط با شهرسازی را با تجربیات واقعی شهرسازان تطابق دادیم؛ مهارت‌های مورد نیاز حرفه و چگونگی کسب این مهارت‌ها، هم در دانشگاه و هم در حرفه، را به‌طور اجمالی ارائه کردیم. همچنین مسیرهای حرفه‌ای ممکن را طرح کردیم و توضیح دادیم که چه افرادی در این موقعیت‌ها قرار دارند. در درس‌هایی که آموزش داده می‌شود، آنچه باید تشویق شود و آنچه باید اجتناب شود، معرفی شده‌است. با افرادی که تخصص عمومی دارند و افرادی که حرفه‌ی خود را در جنبه خاصی از شهرسازی می‌گذرانند مصاحبه کرده‌ایم. از هریک از شهرسازان خواستیم که توضیح دهند چگونه به جایی که هستند، رسیده‌اند.

در انتهای کتاب، امیدواریم که شما، به عنوان یک شهرساز احتمالی، درک روشنی از ماهیت شهرسازی و آنچه شهرسازان انجام می‌دهند داشته باشید تا با دانستن اینکه چگونه شهرسازان موفق مسیر خود را به سمت موفقیت ترسیم کرده‌اند، بتوانید در مسیر حرفه خود تصمیمی آگاهانه اتخاذ کنید.